

Adri (Arie, Ad) Huisson werd geboren op 28 juli 1924 in Breda.

Hij werd in oktober 1936 lid van De Baroniegroep in Breda en november 1936 welkom geheten in *De verkenners*, officieel orgaan voor de *Padvinders Beweging in Nederland*.

Toen in 1942 verschillende inlichtingendiensten in bezet Nederland waren opgerold, werd vanuit Gent de verzetsgroep Prins Willem van Oranje, ook wel bekend als Dienst WIM, opgericht. Deze groep herstelde het contact tussen Londen en de verzetsbewegingen in Nederland. Jacques Frederik Overwijn trok onder andere Jan van Rooy uit Breda als medewerker aan. Hij werd regiohoofd West Brabant van Dienst WIM. Jan zocht als verkennersleider binnen Scouting naar medewerkers. Hij benaderde Boelie van der Smissen, voortrekker bij de St. Paulusgroep van het Norbertuslyceum in Roosendaal, om daar een eigen groep op te zetten. Ook Dicky, waar hij mee samenwerkte bij het illegale blad Z66, werd door Jan van Rooy gevraagd om aan te sluiten. Dienst WIM had op zijn hoogtepunt ruim 1500 leden in Nederland, België en Frankrijk. De groep bestond van eind 1942 tot juli 1943 en heeft in die periode allerlei oorlogsrelevant materiaal verzameld en naar Engeland gestuurd.

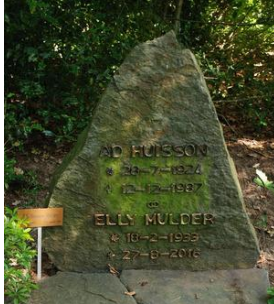
Ad was onderdeel van verzetsgroep Dienst Wim. Verzamelde inlichtingen gingen eerst via Bergen op Zoom, België, Frankrijk en Spanje naar Londen, maar vanaf mei 1943 via Delfzijl (groep Zwaantje) naar Zweden en dan naar Londen. Begin 1943 werd de groep via het Englandspiel geïnfiltreerd en in juli 1943 werd de groep opgerold. De arrestanten van Dienst Wim werden naar het Oranjehotel in Scheveningen vervoerd voor verhoor. Voor verder verhoor werden de gevangenen vervoerd naar en opgesloten in Kamp Haaren, een voormalig Groot-Seminarie van het bisdom Den Bosch dat de Duitsers op 8 september 1941 hadden gevorderd. Ad was één van de gearresteerde leden. Het duurde tot 20 juni 1944 voor de Duitsers de zaak rond hadden en het strafproces zelf duurde van 20 t/m 23 juni 1944. Al die tijd zaten de verzetsmensen in spanning in wat ging komen. Op 20 juni 1944 startte het 'Proces WIM' in Kamp Haaren en op 23 juni volgde de uitspraak. In het proces werden 51 personen van Dienst Wim voorgeleid. De uitspraak was dat er 48 ter dood veroordeeld werden, maar na pleidooi werd dat teruggebracht tot 45. Ad hoorde bij de ter dood veroordeelden.

Doordat de geallieerden tijdens D-day Frankrijk binnen vielen werd het vonnis niet ten uitvoer gebracht. De gevangenen van kamp Haaren gingen naar verschillende werkkampen en tuchthuizen in Duitsland. Aangezien de 'groep van 45 veroordeelden' inmiddels verdeeld was over meerdere verspreide gevangnissen, vond ook de bevrijding op verschillende tijdstippen plaats.

Na de oorlog vertrok hij naar Nederlands Indië. Hij keerde in april 1948 terug met de Zuiderkruis van Tandjong Priok naar Rotterdam.

Ad trouwde met Elly Mulder (1933-2016).

Hij ontving van de Belgische regering in 1954 het Oorlogskruis met Palm, de medaille van he verzet en de herinneringsmedaille tijdens een plechtige bijeenkomst in de Haagse Ridderzaal. Hij ontving daarnaast het verzetshedenkingskruis en werd lid in de Orde van Oranje Nassau in goud.

Ad overleed op 12 december 1987 is Breda en werd begraven op begraafplaats De Bieberg in Breda.

Meer informatie

[Details Database](#)

[Onderscheiding Adri Huisson \(uit de periode 1815-1993\) » Open Archieven](#)

[Registratie Adri Huisson op 28 juli 1924 te Breda » Open Archieven](#)

[Adri Huisson \(locatie onbekend, 28 juli 1924 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Dienst Wim - Wikipedia](#)

De verkener, officieel orgaan voor de Padvinders Beweging in Nederland november 1936

[Breda - Begraafplaats De Bieberg - - graf 220515](#)

[de Stem | 23 maart 1963 | pagina 13 - Krantenbank Zeeland](#)

[Huisson, Adri - TracesOfWar.com](#)

[Nieuwe Leidsche Courant | 29 september 1954 | pagina 6 - Historische Kranten, Erfgoed](#)

[Leiden en Omstreken](#)

[A. Huisson - Ons Land](#)

[BHIC](#)

[Bredasche courant » 17 mei 1945 - Art. 12 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.